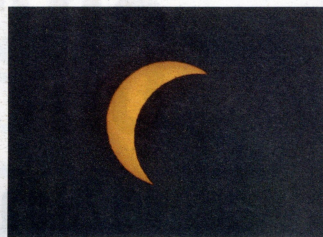
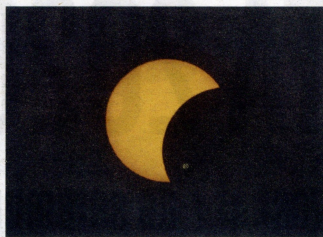
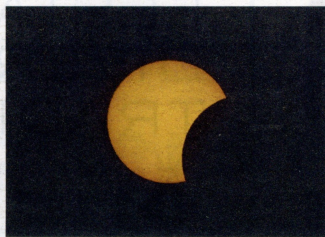
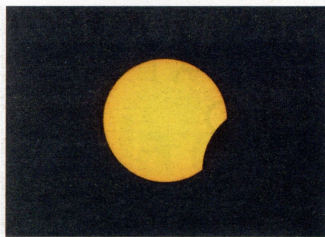

L'ECLIPSI TOTAL DES DE LES TERRES DE L'EBRE

El dia que les Terres de l'Ebre van quedar a les fosques

Tortosa Dani Camacho Cugat

Durant mesos, l'eclipsi havia sigut una data marcada al calendari. I finalment, el 12 d'agost va arribar. Des de primera hora, les Terres de l'Ebre es van anar omplint de persones disposades a contemplar un fenomen que no tornarà a ser visible en la seua totalitat des de Catalunya fins al 2180. Famílies, grups d'amics, aficionats a l'astronomia i fotògrafs arribats de diferents punts del país i de l'estranger van ocupar els principals miradors, amb les ulleres homologades, els telescopis i les càmeres. El dispositiu que s'havia estat preparant durant setmanes deixava pas a l'experiència real de mirar el cel.

A Gandesa [des d'on està captada la seqüència que encapçala esta doble pàgina], l'ambient va créixer des de ben aviat. El municipi havia sigut

escollit com un dels punts oficials d'observació i, al llarg de la jornada, els visitants se van anar concentrant al voltant de l'espai habilitat. Carles Luz, alcalde de Gandesa, explicava durant les hores prèvies que ja hi havia arribat gent des del dia anterior i que els comerços havien notat l'afluència. **"Hi ha hagut moltíssima gent durant tot el dia"**, relata. El punt d'observació s'anava omplint i el compte enrere s'acostava.

Entre els assistents hi havia famílies que havien viatjat expressament per a trobar un bon lloc des d'on contemplar el fenomen. Anna i el seu grup, arribats de Badalona, havien escollit Gandesa després de valorar diferents ubicacions. Van arribar cap a les quatre de la tarda i es van instal·lar amb temps, especialment perquè hi havia xiquets menuts. **"Era un esdeveniment que ens feia molta**

iHusió, poder gaudir amb tranquil·litat i amb amics", explicava. L'espera es feia llarga, però les joguines, les cadires i les converses ajudaven a passar les hores fins al moment que tots esperaven.

Al Delta, la postal era diferent però l'expectació era la mateixa. Les platges se van convertir en immensos miradors, amb gent que s'havia anat instal·lant des del matí. Algunes persones aprofitaven la platja per a banyar-se mentre esperaven, d'altres preparaven les càmeres i els telescopis i n'hi havia que simplement buscaven un lloc còmode des d'on poder mirar el cel. Mari, de Sagunt, que fa 49 anys que va a Riumar, reconeixia que és el dia que més persones va veure a la zona. **"Amb els 50 anys que fa que vinc, jo no havia vist mai tanta gent"**, explicava.

A mesura que avançava la tarda, el

Un home immortalitza el moment àlgid de l'eclipsi des del pont de Lo Passador entre San

canvi començava a ser visible fins i tot per als qui no tenien els ulls posats constantment en el cel. La llum perdia intensitat i els colors del paisatge canviaven. El que fins aleshores havia sigut una tarda calorosa es convertia progressivament en una es-

cena estranya, amb una llum cada vegada més tènue. La gent deixava de conversar, les ulleres passaven a ocupar totes les cares i els telescopis quedaven fixats al mateix punt. El silenci es va anar imposant a mesura que s'acostava la totalitat, mentre el

Preparatius i presa de posicions durant la tarda i —a la dreta— un moment de l'eclipsi total des de la finca de Bombita a Deltebre, al cor del Delta. /CEDIDES